

Küçük Fenenin Arkadaşı



Aysel Banu YAVUZAL

Küçük Fenenin Arkadaşı

Aysel Banu YAVUZAL



Ay ışığıyla aydınlanan çölde kum gümüş gibi ve yumuşacık parlıyordu. Kum rengi krem tüylü ve kocaman sivri kulaklı küçük bir fene bir kum tepesinde oturuyordu. Kocaman koyu kahverengi gözleri yıldızları izlerken pırıl pırıl parlıyordu. Sessiz geceyi ve serin esintiyi çok seviyordu. Ucu koyu renkli kabarık kuyruğu minik patilerinin etrafına kıvrılmıştı. Çöl onun eviydi ve keşfetmeye hazırdı.



Fene bir kayanın yanında minik bir hışırtı duydu. Etrafa baktı ve gölgelerin içinde saklanan bir jerboa gördü. Jerboanın yumuşak, soluk ten rengi tüyleri ve ucunda püskül olan uzun, ince bir kuyruğu vardı. Uzun arka bacakları katlanmıştı ve kocaman, parlak siyah gözleri korkmuş görünüyordu. "Merhaba," dedi fene yumuşak bir sesle. "İyi misin?" Jerboa sadece titredi.



Jerboa fısıldadı: "Karanlığı sevmiyorum. Çok büyük ve korkutucu." Fene sıcacık gülümsedi. "Karanlık dost olabilir," dedi. "Ben yanında kalırım." Jerboanın yanına oturdu ve kocaman kulakları seğirdi. Jerboa, fene yakınında olduğu için kendini biraz daha cesur hissetti. Birlikte ay ışığıyla aydınlanan çöle baktılar.



Fene minik siyah burnunu kum tepelerine doğru çevirdi. "Hadi keşfedelim," dedi. "Ben hemen yanındayım." Jerboa uzun arka bacaklarıyla küçük bir sıçrayış yaptı. Uzun kuyruğu dengede kalmak için arkasında savruldu. Fene yakınında kaldı, kabarık kuyruğu jerboanın yanına sürtünüyordu. Adım adım ilk kum tepesine tırmanmaya başladılar.



Jerboa durdu ve arkasına baktı. Karanlık sonsuza kadar uzanıyor gibiydi. "Ya kaybolursak?" diye sordu. Fene kocaman kulaklarını oynattı. "Parıldayan yıldızları takip edebiliriz," dedi. "Bize yol gösterirler." Jerboaya elmas gibi parıldayan parlak bir yıldız gösterdi. Jerboa derin bir nefes aldı ve başını salladı. Birlikte yollarına devam ettiler.



Kum tepelerinin üzerinden sıçrayıp yürüdüler. Jerboanın uzun arka bacakları küçük kayaların üzerinden atlamasına yardım ediyordu. Fenenin ince bacakları hızlı ve sessizce hareket ediyordu. Bazen rüzgâr estiğinde jerboa korkuyordu. Ama fene yakınında kalıyor ve "Buradayım," diyordu. Jerboanın kocaman parlak siyah gözleri korku yerine merakla parlamaya başladı.



Kumda minik ayak izlerinden oluřan bir iz buldular. "Buraya bařka biri de gelmiř," dedi fene. Ayak izlerini yksek bir kum tepesinin zerinden takip ettiler. Jerboanın uzun kuyruęu arkalarında dalęalı bir çizgi bırakıyordu. Ay ıřıęıyla aydınlanan çl yumuřak glgeler ve hafif seslerle doluydu. Jerboa bir an korkmayı unuttu. Keřfetmek çk heyecanlıydı!



Aniden jerboa bir tařa takılıp yuvarlandı. Yumuřak bir pat sesiyle yere indi. "Olamaz!" diye bağırdı jerboa. "Sıkıştım!" Uzun arka bacakları kuru bir alıya dolanmıřtı. Fene yardıma kořtu. "Endiřelenme," dedi. "Seni özerim." Dalları nazike ekip ayırdı. Kısa süre sonra jerboa kurtuldu ve ikisi de güldüler.



Jerboa minnet dolu gözlerle feneye baktı. "Yanımda kaldığın için teşekkür ederim," dedi. Fene kabarık kuyruğunu salladı. "Arkadaşlar böyle yapar," diye yanıtladı. Kumun üzerinde birlikte oturup soluklandılar. Üzerlerinde yıldızlar parıltıyordu. Jerboa, bir arkadaşla birlikteyken karanlığın artık o kadar da büyük hissettirmediğini fark etti.



En yüksek kum tepesine tırmandılar ve aşağıya baktılar. Jerboa soluğunu tuttu. "Bak!" diye ciyakladı. Aşağıda, kum tepelerinin arasında saklı, ayın altında parlayan bir su birikintisi vardı. Etrafında palmiye ağaçları hafifçe sallanıyordu. "Gizli bir vaha!" dedi fene. Kocaman koyu kahverengi gözleri hayretle açıldı. "Hadi oraya gidelim!" Kumlu yamaçtan aşağı aceleyle indiler.



Jerboa kum tepesinin zirvesinde duraksadı. "Ya güvenli değilse?" diye sordu. Fene patisini tuttu. "Birlikte gideriz," dedi. "Arkadaşlar birlikte cesur olur." Jerboa minik göğsünde cesaretin büyüdüğünü hissetti. Başını salladı. "Tamam," dedi. "Birlikte." Yan yana yamaçtan aşağı inmeye başladılar, kalpleri hızlı ama mutlu çarpıyordu.



Vahaya vardıklarında jerboanın korkusu eriyip gitti. Su serin ve berraktı, ayı ve yıldızları yansıtıyordu. Fene patilerini suya sıçrattı. "Hadi gel!" diye seslendi. Jerboa koşarak bir sıçrayış yaptı ve büyük bir şıpırtıyla suya düştü. Su damlaları minik yıldızlar gibi parıldadı. Ay ışığıyla aydınlanan gökyüzünün altında gülüp su sıçrattılar.



T yleri ıslanıp mutlu olana kadar suda oynadılar. Jerboa uzun arka bacaklarıyla her zamankinden daha y kseęe sıçrayabildięini keşfetti. Fene sıę suda onun uzun p sk ll  kuyruęunu kovaladı.  zerlerinde palmiye aęaęları hıřırdıyordu. "Bu řimdiye kadarki en g zel gece!" dedi jerboa. Fene de aynı fikirdeydi. Arkadařlıkları onları harika bir s rprize g t rm řt .



Yorgun ama mutlu, vahanın yanındaki yumuşak kumda dinlendiler. Jerboa feneyi sıcak tüylerine yasladı. "Eskiden karanlıktan korkardım," dedi jerboa. "Ama artık bence aydınlık ve heyecan verici." Fene gülümsedi. "Çünkü yanında bir arkadaşın var," dedi. Jerboa başını salladı. "Evet," dedi. "İyi bir arkadaş her şeyi güzelleştirir."



Suda yansıyan ayı ve yıldızları izlediler. Fenenin kocaman kulakları sessiz geceyi dinledi. Jerboanın kocaman parlak siyah gözleri parıldayan gökyüzünü yansıttı. "Yarın gece de benimle kalır mısın?" diye sordu jerboa. "Elbette," dedi fene. "Bir sonraki gece de." Ay ışığıyla aydınlanan çölü birlikte daha çok keşfetmeye söz verdiler.



Böylece küçük fene ve utangaç jerboa en iyi arkadaş oldular. Yanında iyi bir arkadaş olduğunda karanlığın bile aydınlık ve heyecan verici hissettirdiğini öğrendiler. Ay ışığıyla aydınlanan çöl harikalarla doluydu ve onlar hepsini bulmaya hazırды. Arkadaşlıkları onlara her yıldızlı gecede devam etme cesareti verdi.